

Posudek oponenta bakalářské/diplomové práce

Lucie Koudelková, Milosrdní bratři v Novém Městě nad Metují, Mgr. Dušan Foltýn, 2013, 94 s., 17 obr.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.			x	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		x		
Autor správně cituje.		x		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Autorka si zvolila velmi široké téma – zmapování zhruba třísetleté existence konventu řádu milosrdných bratří v Novém Městě nad Metují. Jak sama v úvodu píše, cílem bylo najít nezpracované téma, kterým by obohatila dějiny města o další kapitulu a zároveň pohlédnout na regionální dění, konkrétně život v konventu, na pozadí velkých historických událostí. Na stejném místě kladené otázky by mohly mít vyšší cíle (a nejen např. kdy přišli bratři do města), např. nakolik je výsledné zpracování dějin konventu objektivní a zda je tedy možné udělat si na jejich základě reálnou představu o vztahu mezi městem a konventem. (Neplést otázky a cíle práce.)

Základním přínosem, ale zároveň největším úskalím předložené práce je použití pramenů. Bakalářská práce je založena na Pamětních knihách bratří uložených v archivu v Zámrsku a na městské pamětní knize a kronice. Z nich získané informace nejsou konfrontovány s žádnými jinými prameny či adekvátní literaturou, a tak je výsledný obraz značně jednostranný. Autorka to připouští jen v úvodu jednou větou, dále se k této problematice nevyslovuje a získané informace nekomentuje, ačkoliv by si to výklad dějin zasloužil. Takto získá čtenář mylnou představu, že přesně tak, jak autorka popisuje, se události sebehly. Tím nijak nesnižují úsilí, s jakým byly tyto archivní prameny čteny a přepisovány. V mezích bakalářské práce bylo možná vhodnější zvážit omezení tématu na 20. století, které je tím hlavním, jemuž dosud nebyla historiky věnována valná pozornost. Poté by síly, které nyní byly věnovány na popis událostí předchozích, mohly být věnovány jak adekvátní kritice pramene, tak konfrontaci s jinými zdroji, jež by jednostrannost pamětnic mohly vyvážit.

S použitím pamětních knih vyvstává otázka, nakolik se autorka při vytváření osnovy práce nechala ovlivnit dostupnými informacemi v pramenech. Tedy zda byly do předkládané práce přepsány všechny informace, které pamětnice zaznamenávaly, nebo se jednalo jen o čerpání informací pro nezávisle vytvořenou strukturu práce. Zůstaly v pamětních knihách oblasti, které je ještě možné v budoucnu použít, nebo byly použity všechny?

Práce je postavena chronologicky. Při výčtu představených a událostí, které se za nich staly, je text výrazně ochuzen o jakýkoliv komentář ze strany autorky. O vlastní názor na situaci, o úvahu nad uvedenými informacemi. Vysvětlení se nedočkáme ani u vět, které po něm přímo volají, např: „Bratři si od počátku vedli zápisy o průběhu nemocí a způsobech léčby, což se v pozdější době ukázalo jako velice cenné.“ (s. 16–17) Kdy a proč se to ukázalo?

Jsou zde samozřejmě meze rozsahu bakalářské práce, která může být čistou kompilací bez vlastních myšlenek, ale je to na škodu celému úsilí, které do autorka do práce vložila. O co by se textu ulehčilo, pokud by se některé informace o opravených světlech apod. přesunuly do poznámky pod čarou a získaný prostor by byl využit pro komentář. Při líčení dějin konventu není použita Pamětní kniha mezi lety 1866-1897. Ani její neexistence nebo ztráta není nijak reflektována.

Na začátku práce nechybí přehled dostupné literatury k tématu. Autorka nezůstala jen u konventu v Novém Městě nad Metují, ale uvádí publikace i k ostatním domům bratří. Zcela opomíjí studie v odborných časopisech nebo sbornících, které zachycují zvláště bádání v posledních deseti letech (např. autoři Eliáš, Ebelová, Smutný, Lužný, Jelínek, Freemanová-Kopecká).

Přes uvedené nedostatky oceňuji popis událostí 20. století. Nejen v nejnútnejší míře popsané obecné události, které vyprávění rámuje, ale i reflexi velkých událostí (zvláště válek, ale např. i vznik církve československé) zasahujících do každodenního života konventu. I zde je to však převážně díky stoupající bohatosti pramenů.

K obecným výtkám patří způsob používání poznámek pod čarou. Jsou vhodné nejen pro citaci jedné konkrétní literatury či pramene, ze kterých bylo čerpáno, ale také pro další, kde lze věc srovnat, či pro autorčin komentář nebo jiné doplnění, které by místy odlehčilo výčtovitému textu. Navíc

forma bez tečky na konci neodpovídá žádnému doporučenému formátu. Práce oplývá únosným množstvím překlepů, typografických a gramatických či stylistických chyb. Nejasnosti má autorka kupodivu i v řádové terminologii: slavnostní vs. slavné sliby; generální kapitola vs. kapitula. Pro lepší přehlednost textu doporučuji psát latinská slova nebo citáty kurzivou nebo alespoň v uvozovkách.

Práci vhodně doplňuje dostatečné množství obrazových i textových příloh. Zdroje prvních jmenovaných by bylo vhodnější přesunout do samotného seznamu příloh.

Kromě již vyřčených otázek by měla být autorka při obhajobě schopna zodpovědět ještě následující dotazy: V čem tkví velký význam pamětnice z první poloviny 20. století? (Viz s. 9: „Velký význam přisuzuji pamětní knize z let 1907-1945, kterou bylo celkem obtížné získat.“) Co je to biskupská koncese (s. 24)? Jaký je vlastní názor autorky na josefinismus a rušení klášterů zvláště? Jak posilují zvony víru? (s. 47) Jakým směrem by se mohlo odvíjet další bádání o dějinách konventu?

I přes uvedené nedostatky, které v mnohém narážejí na meze bakalářské práce, vidím předloženou práci jako přínosnou a doporučuji ji k obhajobě.

Navržená známka: velmi dobře

V Praze dne 3.6.2013

.....

Datum

Podpis oponenta práce